

Ο ΔΡΥΟΚΟΛΑΠΤΗΣ.

Οί Δρυοκολάπται είναι ἴσως φυλὴ πτηνῶν τόσο πολυάριθμος, ὅσον οἰαδήποτε ἄλλη ἐγνωσμένη· εὐρίσκονται δὲ πολυειδεῖς εἰς πᾶν μέρος τοῦ κόσμου, ἐξαιρέσει τῆς Νέας Ὀλλανδίας καὶ τῶν Νήσων τοῦ Εἰρηνικοῦ Ὠκεανοῦ. Ἡ τροφή τῶν πτηνῶν τούτων συνίσταται κυρίως ἀπὸ διαφόρων εἰδῶν ἔντομα, ἅτινα εὐρίσκονται ἐν μεγίστῃ ἀφθονίᾳ εἰς τοὺς παρηκμακότας κορμούς παλαιῶν δένδρων· ἐπειδὴ δὲ ἡ τούτων ἄλωσις ἀπαιτεῖ πολλάκις μέγαν κόπον καὶ ἐπιμονήν, ἦτο χρεῖα νὰ προικισθῇ ἐκ φύσεως τὸ πτηνὸν μετὰ τὴν δύναμιν τοῦ διατρύπᾶν τὸ στερεὸν σῶμα τοῦ δένδρου, ἐν ᾧ τὸ θήραμά του ὑπάρχει κεκρυμμένον· ἐπὶ τούτῳ, ἔχει τὸ ῥάμφος αὐτοῦ τὸν τύπον τῆς σμίλης, καὶ διὰ τὴν αἰτίαν ταύτην ἐν ἀπὸ τὰ μεγαλύτερα Ἀμερικανικὰ εἶδη ἐπωνομάσθη ὁ Τέκτων τῶν Δασῶν.

Θήραμα ζητῶν ὁ δρυοκολάπτης, περιστρέφεται εἰς τὴν κορμὸν τοῦ δένδρου μετὰ μεγάλης ταχύτητος, καὶ ἀναθαίνει γοργότατα διὰ τῆς βοήθειας τῶν ἰσχυρῶν ὀνύχων του καὶ τῶν βραχέων ἄδρων πτερῶν, ἐξ ὧν σύγκειται ἡ οὐρά του. Τὴν γλῶσσαν ἔχει τὸ πτηνὸν τοῦτο ἰδιαίτερος πως κατεσκευασμένην, καὶ τοὺς μῦς, δι' ὧν αὐτὴ κινεῖται, τεταγμένους περιέργως πως. Μετὰ τὴν βοήθειαν τῶν μυῶν τούτων ἐμπορεῖ νὰ ἐξώθῃ αὐτὴν εἰς ἰκανὴν ἀπόστασιν, καὶ νὰ τὴν ἀποσύρῃ πάλιν μετὰ μεγάλης ταχύτητος· ἔχουσα δὲ τρίγας εἰς τὴν ἄκρην, χρησιμεύει καὶ δι' ἄλλον σκοπὸν βυθιζομένη εἰς τινὰ κοιλότητα κατὰ τὸ ἔμπροσθεν μέρος τοῦ κάτω ἡμίσεως ῥάμφους του, ἥτις ἀποτελεῖ δοχεῖον ποσότητος κολλητικοῦ βευστοῦ, καὶ καλυπτομένη μετὰ τοῦτο, ῥίπτεται ἀκολουθῶς ἐν τῷ μέσῳ τῶν ἐντόμων, ἅτινα προσκαλλῶνται εἰς αὐτήν, καὶ σφύρονται εἰς τὸ στόμα τοῦ ὄρνεου.

Ἡ δύναμις τοῦ Ἀμερικανοῦ δρυοκολάπτου, λέγει φυσικοῖστορικός τις, εἶναι τισαυτὴ, ὥστε εἶδον αὐτὸν ν' ἀποσπᾷσιν κομμάτια φλοιοῦ, ἐπτὰ ἢ ὀκτὼ δακτύλους τὸ μήκος, μετὰ ἓνα κτύπον τοῦ ἰσχυροῦ ῥάμφους του, καὶ ἀρχίζον ἀπὸ

τὸν κορυφαῖον κλάδον ξηροῦ δένδρου ν' ἀποσχίσῃ τὸν φλοιὸν μέχρις εἴκοσι ἢ τριάκοντα ποδῶν εἰς ὀλίγας ὥρας, πηδῶν πρὸς τὰ κάτω μετὰ τὸ σῶμα ἄνω ἐστραμμένον, ῥίπτων τὴν κεφαλὴν ἐκ δεξιῶν καὶ ἀριστερῶν, ἢ ἐπιστηρίζων αὐτὴν εἰς τὸν φλοιὸν, διὰ νὰ ἐξακριβώσῃ τὸ μέρος ὅπου οἱ σκώληκες ἦσαν κεκρυμμένοι, παρευθὺς δὲ μετὰ ταῦτα ἀνανεύων τοὺς κτύπους ἐτι ῥωμακλώτερον, καὶ καθ' ὅλον τὸ διάστημα τοῦτο τρανοφῶνως κελადῶν πρὸς ἔκφρασιν τῆς ἀγαλλιᾶσεώς του.

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟΥ.

Ὁ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟΣ, ἀκόμη καὶ ὅπου διὰ προφανεῖς λόγους παρήγαγεν ἀσθενῆ μόνον πνευματικὰ ἀποτελέσματα, καὶ ἐκεῖ διεσκόρπισε μικροτέρας εὐεργεσίας, αἵτινες κατέστησαν τὴν διὰ τῶν ἐθνῶν πρόοδον αὐτοῦ τόσο ἐυγνώριστον, ὅσον τὴν πλημμύραν τοῦ Νεῖλου ἢ ἀποτιθεμένη παχεῖα ἰλῦς καὶ ἡ ἐξ αὐτῆς προκύπτουσα γονιμότης. Τοῦτο αἰνίττονται μετ' εὐσεβοῦς ἀγαλλιᾶσεως καὶ θριάμβου πολλὰ τῶν θεοπνεύστων ἐπιστολῶν. Αἱ ἀπολογίαι τῶν πατέρων ἀποδεικνύουσιν αὐτὸ, καὶ τὰ ὑπομνήματα τῆς ἐξωτερικῆς ἱστορίας ἀκουσίως μὲν, ἀφθόνως ὅμως, τὸ ἐπιβεβαιῶσι. Πᾶσα πόλις, ὅπου τὸ Εὐαγγέλιον ἐκηρύχθη, παρίσταται ὡς δείγμα τῆς διορθωτικῆς ἐπιβροχῆς του, καὶ πληθὺς ἐθνῶν μαρτυροῦσι τὸ αὐτὸ ἀποτελεσμα. Καὶ ἐν αὐτῇ τῇ Ἰουδαίᾳ παρήγαγεν ὁ Χριστιανισμὸς ἀγάπην, ἐν Ἀθήναις ταπεινοφροσύνην, ἐν Κορίνθῳ ἀγνείαν, καὶ ἐν Ῥώμῃ φιλανθρωπίαν, — καθάρισας ἀπὸ ἀνθρώπινον αἷμα τὸ αὐτοκρατορικὸν ἀμφιθέατρον, καὶ ἀποδείξας τὸν Ῥωμαϊκὸν πολιτισμὸν λαμπρὰν μόνον βαρβαρότητα. Ὑπὸ τὴν μαλακόνουσαν ἐπιβροχὴν αὐτοῦ, λέγει ὁ Ἰερώνυμος, οἱ Ἀρμένιοι καταθέτουσι τὴν φαρέτραν των, οἱ Οὐνοὶ μανθάνουν νὰ ψάλλωσιν ὕμνους εἰς δόξαν Θεοῦ, ἡ ψυχρὰ Σκυθία θερμαίνεται διὰ τῆς φλογὸς τῆς πίστεως, καὶ τὰ στρατεύματα τῶν Γόθων συμπεριφέρουσι σκηνὰς δι' ἐκκλησίας. Ὁ Θεοδόσιος καὶ ὁ Ἰουστινιανὸς ἔλαβον τοὺς κώδικας αὐτῶν κατὰ μέγα μέρος ἀπὸ τὰ θεόπνευστα χεῖλη του· ὅθεν καὶ δύναται τις νὰ εἴπῃ ὅτι τὸ Εὐαγγέλιον ἐνομοθέτησεν εἰς τοὺς Βισιγόθους καὶ Βουργονδοὺς, τοὺς Φράγκους καὶ Σάξονας, τοὺς Λογγοβάρδους καὶ Σικελούς. Εἰς τοὺς Ἰρλανδοὺς, ὡς καὶ εἰς ἄλλα πολλὰ ἔθνη, ἐγράρισεν ἐγγραφον γλῶσσαν, καὶ κατέστησε τὴν Ἰρλανδίαν, δι' ἑκατονταετηρίδας, τὸ πανεπιστήμιον τῆς δυτικῆς Εὐρώπης. Τοὺς βαρβάρους τῆς Γερμανίας προήγαγεν εἰς βαθμὸν ἀνδρῶν, τὰς δὲ περιπλανωμένας φυλάς τῶν Σάξόνων καὶ Βοήμων ἀνύψωσεν εἰς πεπολιτισμένας κοινωνίας. Ἐπλησίασεν εἰς τὸν Δάνον, καὶ ἔκαμεν αὐτὸν νὰ λησμονήσῃ τὰς πειρατικὰς ἐξείς του· ὁ δὲ Σβέκος καὶ Νορβεγὸς ἐστάθησαν εἰς τὰ ἰδιά των